

Yağmur Olur Yağar Af, Beraat Gecesi

Allah'ın affediciliğini hepimiz biliyoruz. Bilmek bir açıdan kolay fakat, bu bilmenin gereğini yerine getirmek her zaman kolay olmuyor.. Yani o af kapısına yönelmek, ümitle beklemek. Bunlar da aslında kolay olmasına rağmen, nefsin gafletinden, bir kapıda itirafta bulunmanın insana ağır gelmesinden ve dua etmenin ve af dilemenin fazileti ve neticeleri bilinmediğinden dolayı zorlaşabiliyor.. Allah bu kadar affedici iken, O'nun kapısına yönelmemek ne büyük gaflet.. O, **"Allah'ın rahmetinden ümidinizi kesmeyin"** derken **"o kadar günahım var ki, affedilmez"** demek, ne büyük cüret!

Üç aylar ve özellikle mübarek geceler bir **affetme-affedilme mevsimidir**. Gönüllerin daha bir ümitle Merhameti Sonsuz'un kapısına yöneleceği, bağışlanma dileyceği, kendini sevdirmeye çalışacağı bu zaman dilimi ve içindeki geceler, bizim için bir başlangıç noktası olabilir. Kısa bir zaman da değil, tam üç ay. On iki aydan üç ayı, bize özel sunulmuş bir fırsatlar kuşağı..

Beraat gecesi, bütün günahlardan beraat etmek, hayatımıza yeni bir yol çizmek için yoğunlaştırılmış af gecesidir. Aişe validemizden rivayet edilen bir hadis-i şerifte Efendimiz sallallahu aleyhi ve sellem, şöyle buyururlar:

"Allah Teala Hazretleri, Şaban ayının yarısında (Beraat gecesinde) dünya semasına iner ve Kelb Kabilesinin koyunlarının tüyünün adedinden daha çok sayıda günahı affeder." (Tirmizi, Savm 39)

Burada zikredilen sayı, kesretten kinaye olarak (yani o şeyin çokca olacağını kastederek) söylenmiş bir sayıdır. Yoksa mutlaka o sayıda affedilecek demek değildir. Yani Allah celle celalühu, ne kadar günahınız olsa da bu gecede hepsini affeder demektir. Dikkat edilecek husus, bizim tam bir inanmışlıkla, affedileceğimize dair sağlam bir ümitle Allah'a yönelmektir.

Evet, bu gece günahlarımızın muhasebesini yapmak, fitratımıza yakışmayan kirlî işlerle özümüzü nasıl kirlettiğimizi düşünmek ve bundan sonra gönüllerimizin derinliklerinden kopup gelen bir ümitle Allah'a teveccüh etmek bizden beklenen bir vazifedir. Böyle bir teveccühe aslında her zaman ihtiyacımız var.. Dünya ve içindekiler bizi gün be gün kendine çekiyor ve Allah'tan koparıyorken, bizim yapacağımız şey, her an O'na sığınmaktan başka bir şey değildir.

Allah celle celalühu, kullarını affetmek için adeta bahaneler yaratmaktadır. Böylece her vesileyle affetmek istediğini bizlere bildirmektedir. Pek çok ayet-i kerimenin yanında, bir hadiste de şöyle buyrulur: **"Kim duha namazına devam ederse, denizköpüğü kadar çok da olsa, Allah günahlarını affeder."** (Tirmizi, Salat 346) Kılınan iki ya da dört rekatlık bir namaz, susamış bir köpeğe içirilen su, bütün günahların affedilmesine vesileyse, demek ki Allah, bizi hep affetmek istiyor. Bu kadar affetmek isteyene karşı, müstağni kalan, af istemeyen insan azaba müstehak değil midir?

Elbette ki, yapacağımız iş sadece günahlarımızın affını dileyip kalmak değildir. Bunun ötesinde; hayatımıza ait yeni kararlar almak, üzerimizden atmak istediğimiz olumsuz taraflarımızın atılması, kazanmayı arzu ettiğimiz güzel hasletlerin de fitratımızın bir tarafı haline getirilebilmesi için azmetmek de gerekir. **"Bir kere de azmettin mi, artık Allah'a dayan, O'na tevekkül et!"** (Âl-i İmran Suresi, 3/159) Yani, İslam'ı yaşama heyecanını içinde duyup farzlarına, vaciplerine, sünnetlerine, adabına uymak, haramlardan mekruhlardan kaçınmak için karar verip yola çıktıktan sonra, Allah seni o yolda

yalnız bırakmaz. Dünyanın cazibedar güzelliklerine teslim etmez, dayanılmaz gibi görünen o akli baştan alıcı günahlara karşı seni desteksiz, korumasız bırakmaz. Her an seninledir. Çünkü **“O, nerede olursanız olun, sizinle beraberdir.”** (Hadid Suresi, 57/4)

İstemesini bilmemiz ve her ihtiyacımızı Allah’tan istemeyi adet haline getirmemiz gerekiyor. Çünkü Allah isteyin diyor, isteklerinizi cevapsız bırakmam buyuruyor. Şu kudsi beyana bakın neyi emrediyor ve neye işaret ediyor!:

“Kullarım Ben’i senden soracak olurlarsa, bilsinler ki Ben pek yakınım. Bana dua edenin duasına icabet ederim. Öyleyse onlar da dâvetime icabet ve Bana hakkıyla inanıp tasdik etsinler ki doğru yolda yürüyerek selâmete ersinler.” (Bakara Suresi, 2/186)

Evet bu gece isteme, dileme, yalvarma, yeni kararlar verme, kararları tatbika azmetme gecesi.. Yalnız, İslam âlemini de unutmayalım. Perişan vaziyette bulunan, dua ve yardım bekleyen dünya kadar inanmış ve masum insan var. Yine aynı kitlenin içinde, gafletin, ülfetin, umursamazlığın, boşvermişliğin, ümitsizliğin, heyecansızlığın, meraksızlığın, ittifaksızlığın, bölünmüşlüğü, İslam’ın sunduğu o eşsiz değerlerden habersizliğin, kendi değerlerimize karşı yabaniliğin ağında kıvrım kıvrım yaşayan bir dünya var. İşte, bu gece onlara da dua edelim. Allah, inanmışlara İslam’ı yaşama ve Allah’a inanma heyecanı versin. İnanma bahtıyarlığına erememişlere hidayet bahşetsin. Dine, imana bilerek düşmanlık yapanların hidayetini dilemişse, versin; dilememişse onları istihkaklarıyla baş başa bıraksın, bizi onların şerrinden muhafaza buyursun..

Büyük affa mazhar olmamız dileğiyle..